

kapo 6

1. Jarmila vždycky mi radila, abych pracovní dobu dodržel,
dneska mně ale náramně táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
v předsíni stojí pánské střevíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny, uvažuji, kdo asi přijel z rodiny
,
tipuji nejspíše na strýce, kdo jiný měl by přístup až do ložn
ice

Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda, Františku, ty máš boty úplně
jak on,

přičemž nechávám prostor úvahám, vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý a že jsem pracovní kázeň po
rušil,

dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu, čímž jsem rozdělanou pr
áci přerušil.

Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.